

W. Petersen: Jeg takker den højtærede Finansminister for den Velvilje, hvormed han omtalte Vædringsforslagene under Nr. 49 og 50, som jeg saaledes haaber, at det høje Ting ikke vil have nogen Betænkelse ved at vedtage. Jeg bemærkede kun ganske kort, at naar den højtærede Finansminister antydede, at dersom Standard Nr. 18 forandres til Nr. 16, maatte der ogsaa ske en Forandring i Vædesukkeret. Jeg tillod mig allerede i mit første Foredrag i Dag at antyde det samme. Naar jeg ikke har villet bringe det frem her, saa er det ganske simpelt, fordi det ikke hører hjemme i Loven; men i og for sig, dersom Forslaget kan vedtages, er der jo ikke Spørgsmaal om, at vi let kunne enes om en Form, hvorunder det kan vedtages. Jeg skal altsaa anbefale de Herrer at stemme for Forslaget.

Formanden: Den 1ste Landstingsmand for 6te Kreds har Ordet.

J. Pedersen: Jeg frasvalder Ordet.

Breinholt: Jeg skal først tillade mig paa egne og Medforslagsstilleres Vegne at tage Vædringsforslaget under Nr. 43 til Position 166 tilbage.

Formanden: Vædringsforslaget under Nr. 43 til Position 166 er taget tilbage. Hvis ingen optager det, er det bortfaldet. (Ophold). Vædringsforslaget er saaledes bortfaldet.

Breinholt: Idet jeg tillader mig at takke den højtærede Finansminister for hans velvillige Omtale af de under Nr. 34 og 36 stillede Vædringer, skal jeg selvfølgelig tage hans Bemærkning om, at der savnes et Vædringsforslag til § 11, ad notam og sørge for, at der inden tredje Behandling foreligger et herhen hørende Vædringsforslag. Med Hensyn til den højtærede Finansministers Bemærkning til Bisuits og Cakes, Vædringsforslaet under Nr. 45, da tør jeg

udtalte, at der havde Tolden ikke synderlig stor Betydning. I saa Henseende maa det dog være mig tilladt at bemærke, at naar jeg ser det Andragende fra selve Stenhuggermestrene, der kom til Udvalget i Hjør, saa angive de dog selv, at en saadan Told, som her er foreslaet, vil udgøre 3 Kr. pr. Tavn, og da de selv angive Prisen til 14 à 20 Kr. efter Kvaliteten, saa vil det ses, at det langt fra er nogen ubetydelig Forhøjelse, der forarsages paa Brosten; paa finere Trappesten og den Slags Ting kan det endogsaa blive en ganske enorm Forhøjelse efter de samme sagkundiges Opgivelse, idet de sige, at en Alen Trappesten vejer omtrent 200 Pund, og naar det er 1½ Dre, som her er foreslaet, vilde det omtrent blive 3 Kr. i Told paa hver Alen Trappesten. Jeg har blot villet gøre den Bemærkning som et Argument for, at det har sin store Betydning, om Vædringsforslagene Nr. 46 og 47 vedtages. Der er, som jeg allerede i Gaar bemærkede, en Række Vædringsforslag, som det Mindretal, jeg hidtil har ført Ordet for, ikke har kunnet stemme for, og det af de Grunde, jeg den Gang angav. Jeg skal dog med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 49 om Standardmærkerne paa Sukker bemærke, som jeg delvis ogsaa i Gaar bemærkede, at man stiller sig meget sympatetisk til dette Forslag, og hvis man overhovedet ikke havde indtaget dette bestemte Standpunkt, som ogsaa hentes at blive anbefalet af den højtærede Finansminister, at man ikke rørte ved Sukker overhovedet og Petroleum og Ris, kunde vi ganske vist maaste have været tilbøjelige til at stemme for Forslaget. Jeg begrundet det blot paa den Maade, at det ikke er Modstand mod Forslaget, der afholder os fra at stemme. — Med Hensyn til det sidste Vædringsforslag til dette Afsnit, Nr. 51, kan jeg kun sige efter de Udtalelser, jeg tillod mig i Gaar, at det glædede mig at høre, at den højtærede Finansminister er af samme Mening og ogsaa ligesom jeg fraraadede Vedtagelsen af dette Forslag.

Jeg vender mig imidlertid nu til Hovedforslaet under dette Afsnit, nemlig Kultol-